

Sygn. akt I ACz 202/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pelc

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w K.**

przeciwko (...) **p.A. z siedzibą w R. V. we W.**

o wydanie europejskiego nakazu zapłaty

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

z dnia 18 lutego 2013 r., sygn. akt VI GNc 702/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zwolnił powoda od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 5.000 zł, oddalając jednocześnie dalej idący wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy stwierdził, że w świetle przedłożonych dokumentów sytuacja finansowa spółki rzeczywiście jest trudna, jednakże Sąd zwrócił uwagę, iż powód jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą, w procedurze planowania wydatków związanych z tą działalnością powinien uwzględnić konieczność posiadania środków na realizację swoich praw przed sądem. Sąd nie dopatrywał się żadnych wyjątkowych okoliczności, które trwale uniemożliwiałyby powodowi pozyskanie środków na koszty sądowe, przy podkreśleniu, że z koniecznością dochodzenia należności od pozwanego na drodze sądowej powód liczył się od trzech lat. W tym czasie uzyskał środki ze sprzedaży pozostałości magazynowych w kwocie 55.000 zł, które przeznaczył na spłatę części zadłużenia. Nic nie wskazuje, aby powód podejmował próby pozyskania środków finansowych na pokrycie choćby części kosztów sądowych.

Żaląc się na powyższe postanowienie powód domagał się jego zmiany i zwolnienia go w całości od kosztów sądowych w sprawie, odwołując się do złej sytuacji finansowej spółki, która wskutek działań pozwanego zmuszona była zaprzestać działalności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Z opisu sytuacji finansowej powodowej spółki wynika, że od 2010 r. faktycznie nie prowadzi działalności gospodarczej, nie zatrudnia pracowników, jak również posiada wielomilionowe długi i toczą się w stosunku do niej liczne

postępowania egzekucyjne. To zaś wskazuje, że spółka funkcjonuje z naruszeniem art. 21 ust. 1 w związku z art. 11 ustawy z dnia 28.02.2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (t.jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 1112, z późn. zm.). Pozbawiona racji jest argumentacja, że powód nie ogłasza upadłości w nadziei na uzyskanie płatności od pozwanego, zważywszy, że stan ten trwa już trzy lata, a dochodzona pozwem należność może być ściągnięta także w toku postępowania upadłościowego.

Utrzymywanie w obrocie gospodarczym niewypłacalnej spółki, która nie wykonuje obowiązku zgłoszenia wniosku o upadłość, uprawniało Sąd Okręgowy do całkowitego oddalenia wniosku, gdyż nie ma żadnego uzasadnienia ku temu, aby na koszt budżetu Państwa umożliwić działanie sprzeczne z prawem.

Sąd zdecydował się jednak na udzielenie powodowej spółce zwolnienia w przeważającym zakresie (95%) od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu, co jest wystarczające dla ochrony jej praw w zakresie objętym pozwem.

Aktualna, trwała niewypłacalność spółki, nie jest argumentem do udzielenia jej już obecnie zwolnienia od ewentualnych kosztów sądowych, których obowiązek zapłacenia może powstać w przyszłości, chociażby dlatego, że spółka handlowa, która nie posiada płynnych środków finansowych na koszty sądowe, zanim zwróci się o pomoc do Skarbu Państwa, obowiązana jest podjąć działania zmierzające do uzyskania koniecznych środków od współników spółki, na zasadach określonych w k.s.h.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.